

104 Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 45/1955, öðlast 21. júlí þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 21. júlí 1956.

Ingólfur Jónsson.

Birgir Thorlacius.

105

1. ágúst

AUGLÝSING

um breyting á reglugerð um holræsi og holræsagjald fyrir Flateyrarkauptún.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Til þess að standast kostnað við holræsagerð hreppsins, skal árlega greiða holræsagjald af öllum húsum og vinnustöðvum, sem standa við götu, veg eða opið svæði, sem holræsi hefur verið lagt í, og fer gjaldið eftir gjaldskrá, sem hér segir:

- a. Fast gjald af hverri íbúð í húsi kr. 100.00
- b. Fast gjald af hverju húsi, þó ekki sé búð í því — 100.00

Af hverju húsi, sem kemst í samband við holræsakerfið eða á kost á því, skal greiða sérstakt stofngjald, kr. 200.00. Gjöld þessi getur hreppsnefndin hækkað eða lækkað eftir ástæðum um allt að 100%.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 1. ágúst 1956.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.

106

1. ágúst

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu Flateyrarhrepps.

1. gr.

Hreppsnefnd Flateyrarhrepps hefur einkarétt til vatnssölu innan kaupstaðarlóðarinnar og hafnarinnar á Flateyri. Skipum á höfninni er óheimilt að taka vatn annars staðar en þar sem vatnssölumaður ákveður.

2. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá vatnsveitu hreppsins nema með leyfi hreppsnefndar og undir eftirliti manns, sem hún nefnir til þess.

3. gr.

Hver sá, er komast vill í samband við vatnsveitu Flateyrarhrepps, skal senda umsjónarmanni hennar skriflega umsókn um það, ásamt nákvæmum upplýsingum um vatnsmagn það, sem viðkomandi telur sig þurfa og til hvers það er ætlað. Vatns-

veitan leggur stofnæðar um þorpið eftir þörfum, en notendur annast lagningu æða **106** þaðan að húsum sínum á eigin kostnað allt að 60 metrum. Sé um lengri lögn að 1. ágúst ræða leggur vatnsveitan nýja æð.

4. gr.

Umsjónarmaður vatnsveitunnar hefur eftirlit með öllu sem að vatnsveitunni lýtur, og er öllum neytendum skylt að fara að fyrirmælum hans um efni, lagningu og viðhald vatnsæða sinna og annast viðgerðir og endurbætur tafarlaust, ef hann telur þess þörf.

5. gr.

Umsjónarmanni vatnsveitunnar er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem eftir ítrekaða áminningu eyða vatni að óþörfu, nota það svo að óþrifum valdi eða vanrækja að annast viðhald á vatnsæðum sínum. Bannað er að tengja vélar við vatnsveituna nema með sérstökum samningi við hreppsnefndina. Þar sem slíkt á sér stað, skal tafarlaust samið um þau vatnsafnot. Neytendum er heimilt að skjóta ágreiningsatriðum til úrskurðar hreppsnefndar.

6. gr.

Hreppsnefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotum og jafnvel lokað fyrir vatn ákveðinn tíma, til þess að tryggja fyrirtækjum, sem ekki geta án þess verið, nægilegt vatn. Þegar þannig stendur á getur vatnsnotandi ekki krafizt lækkunar á gjaldi fyrir vatnið. Umsjónarmaður vatnsveitunnar getur lokað fyrir vatnið til hreinsunar á geymi og æðum vatnsveitunnar, enda skal slíkt tilkynnt fyrir fram, ef þess er kostur.

7. gr.

- a. Vatnsskatt skal greiða af öllum íbúðarhúsum með 2% af fasteignamatnsverði þeirra. Þó skal lágmarksgjald vera kr. 100.00 — eitt hundrað krónur —, af hverri íbúð. Hámarksgjald skal vera kr. 400.00 — fjögur hundruð krónur —.
- b. Af verksmiðjum eða húsum, þar sem fram fer atvinnurekstur, sem útheimtir mikið vatn, skal greiða 3% af fasteignamatnsverði þeirra.
- c. Vatnsnot véla skulu mæld og greiðist 50 aurar fyrir hverja smálest af fyrstu 1000 — eitt þúsund — smálestunum, en 30 aurar eftir það af smálest.
- d. Af öllum gripahúsum og öðrum húsum, sem vatn liggur í, skal greiða sem lágmark kr. 50.00 — fimmtíu krónur —.
- e. Af hverri skrásettri atvinnubifreið skal greiða kr. 50.00.
- f. Af hverri tunnu sildar skal greiða 40 aura í vatnsgjald.
- g. Af hverri smálest af innvegnum fiski skal greiða kr. 1.50.
- h. Af hverri smálest af frystu kjöti skal greiða kr. 10.00 — tíu krónur —.
- i. Fyrir öll önnur vatnsafnot, sem ekki eru talin í reglugerð þessari, skal greiða samkvæmt samningi við hreppsnefnd.

8. gr.

Þegar um fyrirtæki er að ræða, sem nota mikið vatn, sbr. c-lið 7. gr., getur hreppsnefnd ákveðið að selja því vatn um mæli, og kostar þá smálestin 50 aura. Sá sem samkvæmt þessari grein og 7. gr. c-lið kaupir vatn um mæli, skal sjálfur útvega sér mæli og annast viðhald hans. Hreppsnefnd hefur sjálfðæmi um verð vatnsnotanna þar til þessu er fullnægt.

Fyrir vatn til skipa greiðist kr. 8.00 fyrir hverja smálest.

106

1. ágúst

Eigendur húsa, hvers konar vatnsskattskyldrar framleiðsluvöru eða iðnfyrirtækja, sem framleiða slíka vöru, svo og hafnarsjóður vegna skipa, sbr. hafnarreglugerð, eru ábyrgir gagnvart vatnsveitunni um alla vatnsskatta samkvæmt þessari reglugerð.

9. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldldagi vatnsskatts samkvæmt 7. gr. er 15. ágúst, samkvæmt 8. gr. mánaðarlega.

10. gr.

Heimilt er hreppsnefndinni, ef sérstaklega stendur á, að hækka vatnsskatt um allt að 100% og lækka um allt að 80% frá ákvæðum þessarar reglugerðar, og taki þær breytingar jafnt til allra gjaldenda.

11. gr.

Hver sá, sem veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar, skal bæta það að fullu og sæta sektum samkvæmt 14. gr. Hver sá, sem verður sannur að sök um að taka vatn án heimildar, til þess að losna við að greiða gjöld, skal sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við að lögum samkvæmt 14. gr.

12. gr.

Vatnsveitustjóra er frjálst að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja um, til eftirlits. Ef útbúnaði er á einhvern hátt ábótavant, skal það tafarlaust lagfært á kostnað húseiganda.

13. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 1000.00 — eitt þúsund krónur —. Með mál út af brotum gegn reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Vatnsskatt má taka lögtaki í hinu skattskylda húsi eða atvinnufyrirtæki án til-lits til eigendaskipta.

15. gr.

Með reglugerð þessari er úr gildi felld reglugerð um vatnsveitu Flateyrarhrepps, nr. 41 frá 25. febrúar 1947.

Reglugerð þessi, sem hreppsnefnd Flateyrarhrepps hefur samið og samþykkt, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 1. ágúst 1956.

Hannibal Valdimarsson.

Hallgrímur Dalberg.